

> Milyen általános cél vezérelte a kormányt az építésügy átalakításakor? Milyen hozzáadékok lehet az építészeti és építésügyi területét érintő komplex bürokrácia- és költségcsökkentési döntéseknek?

A kormány a lakossági építkezés segítése, valamint a gazdaságélénkítő fejlesztések támogatása érdekében az építészeti és építésügyi területét kiemelt bürokrácia- és költségcsökkentési területként tartja számon. A célok elérése érdekében áttekinthető, jól alkalmazható, ellentmondásmentes, korszerű jogi szabályozási környezetet, hatékonyan működő igazgatási szervezetet kíván létrehozni és működtetni a területrendezéstől kezdődően a településeken át egészen az egyes épületek szintjéig. Elengedhetetlen egy olyan korszerű jogi környezet kialakítása, amely kiküszöböli az ellentmondásokat, növeli az átláthatóságot, valamint egyértelművé teszi a felelősségi köröket. A deregulációs folyamat beruházást, és kiemelten lakossági építkezést serkentő szabályozási, egyúttal gazdasági környezetet kell hogy eredményezzen. Reméljük, hogy a korszerű eszközöket, építészeti gondolkodást alkalmazó építésügyi szabályozás előmozdítja a hazai vizuális kultúra fejlődését, az épített és a természeti környezet minőségének javulását.

> A január végén megjelent 17 ponthoz képest miben bővült a legutóbb megjelent kormányhatározat?

A Magyar Közlöny 123. számában megjelent az 1567/2015. [IX. 4.] Kormányhatározat az építésügy átalakítását célzó intézkedési tervről és a hozzá kapcsolódó feladatokról, mely dokumentum az építésügy és az építőipar valódi problémáit feszegeti, és ezekre keresi a választ. Az építésügyben várható változásokról Füleky Zsolt építészeti és építésügyi helyettes államtitkárral beszélgettünk Dévényi Sándor, Salamin Ferenc, Csóka Balázs és Dénes Eszter.

Míg a 17 pont az irányokat jelölte ki, most már a konkrét feladatok is látszanak. Az átalakítások három fontos dimenziót érintenek. Társadalompolitikai szempontból kiemelten fontos a lakosság terheinek csökkentése, a lakossági építkezés segítése, továbbá támogatni kell a közpénzből, illetve európai uniós forrásból megvalósuló közösségi és kiemelt építési beruházásokat. Ezen a hármas szűrőn tekintettük át az építésügy helyzetét, és fogalmaztuk meg az intézkedési tervet, bontottuk ki a hozzá kapcsolódó feladatokat. A kormányhatározat megnevezi az egyes feladatok felelőseit, meghatározza az egyes munkák költségvetési igényét, és határidőket jelöl ki.

> A rendszerváltást követően az önkormányzatiság függetlenségének egyik záloga volt az építésügyi önkormányzati hatáskörbe helyezése. Azzal, hogy az általános építésügyi hatásköre jegyzőtől a járási hivatalokba, azaz állami felügyelet alá kerül, újraállamosításról is beszélhetünk akár? Hogyan szervesen bekapcsolódni ebbe a folyamatba az önkormányzat, és milyen módon tudja településképi érdekeit érvényesíteni?

Ez egy alapvető fontosságú kérdés, amely a kompetenciákat és az alkotmányosságot is érinti. Tisztáznunk kell, hogy mi egy településnek az alapvető érdeke, a helyiek elvárása, illetve mi az állam részéről az a kötelezettség és az a keretrendszer, ami alapján nemcsak egy települést, hanem országos szinten valamennyit segíti. Az építészeti eljárások első foka jegyzői hatáskörben jelenleg a településeknél van. Az ügyintézés hatékonyabbá tétele érdekében az általános építésügyi hatáskört a jegyzőtől a járási hivatalba kell integrálni, igazodva a teljes területi közigazgatás reformlendületéhez. A kormányhivatali rendszerben átszervezték a szakigazga-

tási szervezetet, de az építésügy még nem ebben az új struktúrában működik. A jelenlegi átmeneti időszak, az építésügynek egy jó hányada még jegyzői hatáskör alá tartozik. Készítettünk az érintettek körében egy felmérést arról, hogyan viszonyulnak ehhez a hatáskörhöz: fele arányban szívesen megszabadulnának az elsőfokú építési hatósági kötelezettségüktől, a nagyobb települések, a kerületek azonban szívesen fenntartanák ezt a rendszert. Lényeges kérdés, hogy a településképi milyen hangulatban és milyen minőségben tud tovább fejlődni, egy település hogyan őrzi meg az értékeit, és hogyan enged újat építeni – ez a joga és felelőssége továbbra is meg kell hogy maradjon. A település önrendelkezési jogához tartozik, hogy ezt a fajta minőséget, ami az épített környezetben bennefoglaltatik, hogyan képviseli, őrzi, fejleszti tovább, hogyan tud ennek gazdája lenni. Az állam ebbe semmilyen módon nem avatkozik bele. Más kérdés a hatósági eljárás, ami az építési engedély iránti kérelmet a jövőben más szempontból vizsgálná. Előfordulhat, hogy valami megfelel ugyan a szabályoknak, de sem a településképi, sem a minimális esztétikai követelményeket nem elégíti ki. Ugyanakkor lehetnek olyan jó felvetések az építészektől, amelyek súrolják, vagy éppen beleütököznek az aktuális szabályozás előírásaiba. Az egyes szabályozási rendszerek továbbra is állami feladatkörben maradnak, a mindennapokat meghatározó településképi és minőség terén a főépítész dönt és szab irányokat az önkormányzati oldalon.

> Az új rendszer ezek szerint teljes mértékben a főépítésre hagyatkozna? Személye hogyan tud hatni erre a szigorú jogi procedúrára? Célként fogalmazható meg, hogy egy település élén a polgármester, a jegyző és a főépítész hármasa képezzen egységet?

Azt támogatjuk, hogy a települési főépítés legyen a polgármester bizalmasa, legyen a jobbkeze az értékvédelem, a fejlesztések terén és a településkép formálásában, amelynek során elengedhetetlennek tartjuk ezt a fajta mérnöki és bizalmi kapcsolatot. A település épített és természeti környezetének minősége, valamint a települések fejlesztettségének garanciája a közérdek megjelenítő, korszerű, kibővített és képzett főépítési és tervtanácsi rendszer. Cél az átlátható településképi véleményezés érvényesülése, amelyért a közigazgatási átalakításhoz igazodva a főépítések által működtetett járási tervtanács, vagy ideális esetben az adott szinten hatáskörrel bíró főépítész felelős.

> Jelenleg a települések mindössze 8-10%-a rendelkezik főépítéssel. Hogyan lehet támogatni számuk növekedését? Lesz-e különbség építésztervező és településtervező főépítések között? Megoldás lehet-e az egységes képzés visszaállítása, amelyben a településtervezés és az építészeti tervezés azonos súllyal szerepel? Ennek hiányában főépítési továbbképzés keretében is elképzelhető az ismeretek elsajátítása?

Célunk, hogy a főépítés elsősorban az általa elnökölt tervtanács működtetésével hozza meg a településképet érintő döntéseit. Az építészeti tervezést nem végző, településtervezői végzettségű főépítések ilyen szakmai kérdésekben a tervtanács véleményére támaszkodhatnak. Az egész országot lefedő főépítési rendszer kialakítása hosszú távú folyamat. Első lépésként a polgármestereket kell megszólítanunk és ösztönöznünk arra, hogy minden település alkalmazzon saját főépítést. A szakképzettség és szakmagyakorlás kérdései kidolgozás alatt vannak. Egyértelműen támogatni kell az egyes szakmérnöki vagy posztgraduális képzéseket. A felsőoktatási szaktisztítás folyamata, amely érintette az építészképzést is, lezajlott a nyáron. Ennek során tisztázni kellett az oktatott tárgyak mellett a diploma pontos megnevezését, a hozzárendelhető jogosultságokat.

> Első hallásra úgy tűnhet, mintha a települési és a járási szintű állami főépítész egymást keresztező rendszerek lennének.

A legfontosabb, már Makovecz Imre által is vallott célunk, hogy országos lefedettségűvé növekedjen a gazdaszemléletet valló főépítések jelenléte. Makovecz Imre egykori tanítványainak főépítési munkája igen jelentős, de sajnos vannak teljesen üres, lefedetlen foltok is. Ezeknek a jelenleg főépítés nélküli területeknek szeretnénk minőségi garanciát biztosítani. Amennyiben

időközben feltöltődnek a települési főépítési helyek, oka fogyott lesz az átfeadás. Hosszú távú érdekünk, hogy minden területnek legyen gazdája.

> Igen keskenynek tűnik az a mezsgye, ami a makovecki gondolatnak megfelelő, gazdaszemléletű gyakorló építészektől álló főépítési rendszer és egy, az eredeti célokkal ellentétes, túlbürokratizált, hivatalnoki, egyben kontraszelektív indukáló rendszer között feszül. Ennek elkerülésére módot kínálhat a szellemi irányítást és az előkészítést végző megbízotti státusz preferálása, kiegészítve egy referensi segéderővel.

Tény, hogy az emberi tényező jogszabállyal nem pótolható. Megengedhetetlen, hogy a kvalitásos, gyakorló tervezőépítészeket eltántorítsuk a főépítési hivatástól az előbbieken elhangzottak okán. Erre jó megoldást jelenthet a kidolgozás alatt álló főépítési életpályamodell.

> Eljuthat ez a rendszer odáig, hogy az állam átadja a főépítési funkciót az önkormányzatnak, és konkrét anyagi támogatást is biztosít a fenntartásához?

Vannak olyan települések, amelyek támogatás nélkül, akár áldozatok árán is, de tartanak főépítést. Az anyagi támogatás önmagában még nem garancia a szakmailag magas színvonalú, jó működéshez, mely a személyeken is múlik.

> A 160 m²-ben meghatározott határig a tervtanácsi vélemény lesz a meghatározó? Várható-e a kistépelülésektől, hogy tervtanácsot tartsanak, vagy az ő esetükben elegendő lesz a főépítési vélemény?

Az, hogy mikor kell egy főépítésnek tervtanácsot tartania, adott esetben végzettségtől és volumentől is függhet, ezeket szakértői szinten kidolgozzuk. Társadalompolitikai szempontból kiemelten fontosnak tartjuk a lakossági építési engedélyezés menetének kiszámítható, ügyfélbarát, az egyablakos rendszerhez kapcsolódó egyszerűsítését. A legnagyobb volument kitevő lakossági építkezések támogatása érdekében átlagosnak tekinthető minimumméret meghatározásával egy gyorsabb eljárásmenet kialakítása indokolt. Legfeljebb 160 m² hasznos alapterületű lakóépület építése esetén, amennyiben szakhatósági közreműködés és az építésügyi követelmények vizsgálatán túlmenő kérdés nem merül fel, az építésügyi hatóságnak tudomásulvételi eljárást kell lefolytatnia a főépítési, illetve tervtanácsi véleményezést követően.

> Jelenleg a tervzsűri által meghatározott településképi előírásokata használatbavételnél nem tudják ellenőrizni. Erre lesz megoldás?

Súlyt kívánunk adni a főépítés és a tervtanács szavának. Célunk a minőségi kivitelezés garanciájának megteremtése: a beruházás gondos előkészítése, a megfelelő szintű kiviteli terv megléte, a szakszerű kivitelezés, amely nem térhet el a tervtől. A kivitelezési folyamat során bekövetkezett szabálytalanságok rendezése érdekében el kell érni – adott esetben bontással – a jogszerű állapot biztosítását és a közérdek érvényesülését az építésfelügyelet hatáskörének megerősítésével, az állami végrehajtás lehetőségének garantálásával.

> A jövőben egy beruházást csak akkor lehet átvenni, ha az épület a terveknek megfelelően készült el. Erről a tervezőnek nyilatkoznia kell. Mindez a tervező folyamatos jelenlétét és jogainak kiterjesztését veti föl az építkezés alatt. Hogyan kívánja ezt biztosítani az új rendszer?

Az új, kilenc fázist megkülönböztető tervezési szolgáltatási rendszer hangsúlyos része a tervező részvétele a koncepcióalkotástól egészen az épület átadásáig, amellyel lényeges jogokat és lehetőségeket adunk a kezébe. A használatbavétel feltétele lesz a tervezői nyilatkozat, amely igazolja a tervek szerint történő megvalósítást. A rendszer előnye, hogy a tervező és a hatóság mellett akár egy laikus részéről is átláthatóvá és követhetővé válik a tervezés és az építés folyamata, az egyes szereplők, a felelősségi körök. Az érintett szakmai szervezetek bevonásával ki kell alakítani a tervezőket és a teljes építési beruházási folyamatot, valamint az üzemeltetést érintő szakmafelügyeleti rendszert, ki kell dolgozni a tervezői művezetés kötelező jellegű bevezetésének eseteit, és az építőipari kivitelezés tervezői felügyeletét. Meg kell határozni a tervezési szerződés kötelező tartalmi elemeit. Ebben a rendszerben természetesen a jogok biztosítása mellett a tervezőre nagy felelősség is hárul.

> A német prüfingenieur mintájára kívánunk a hatósági munkát a műszaki megfeleléség terén segítő személyt beiktatni a folyamatba?

A most körvonalazódó új struktúra meg is kívánja ezt a státuszt, emellett tisztázni kell a generáltervező, a felelős tervező, az építésügyi igazgatási szakértő, a beruházáslebonnyító fogalmát és feladatait. Szemléletében a nyilatkozási rendszert támogatjuk, amely az építészeket felnőttként kezeli. Súlyt kap a tervek mellé csatolt, az elvárható legmagasabb minőség figyelembevételével történő tervezés, a jogszabályok és a szakmai előírások betartásáról szóló nyilatkozat, amelyet a hatóság részéről elegendőnek kell tekinteni a kisebb volumenű, illetve a lakossági építkezéseknél. A kamarának ebben ellenőrző és szankcionáló feladata lesz, hogy az esetleges vissza-

A BERUHÁZÁSOK LEBONYOLÍTÁSÁHOZ KAPCSOLÓDÓ ÉPÍTÉSZ TERVEZŐI TEVÉKENYSÉG TERVEZETT 9 FÁZISÚ SZABÁLYOZÁSA

64

élesek ne rontsák az egész építészszakma megítélését. A nagyberuházások esetében, ahol a hatóság már végképp nem látja át a terv mélységét és tartalmát, tervellenőri jóváhagyással tudjuk biztosítani azok minőségét.

> Bizonyos esetekben, például az Építészeti, Mérnöki Tervezési és Szolgáltatási Rendszer, vagy a díjszabások meghatározásánál a kamara közreműködésére számítva nem jelez forrásigényt az intézkedési terv. Ugyanakkor ez a munka egyik legfontosabb és legnagyobb volumenű része.

A Miniszterelnökség együttműködési megállapodást kötött a Mérnöki és az Építész Kamarával, tisztázva a kidolgozandó kérdések elosztását, és az ahhoz rendelhető díjazást.

> Tervezik-e, hogy az építészeti minőséget kategorizálják éppen a művészi teljesítmény és a szerzői jogok miatt, hiszen nem minden építészeti tevékenység tekinthető műalkotásnak. Ha igen, akkor annak eldöntésébe kiket vonnának be?

Kidolgozás alatt van egy ilyen rendszer. Annyi bizonyos, hogy szakmailag elismert tagokból álló testület lesz, akár a mintaházaknál.

> A településrendezés szabályozási rendszerre korábban részben megújult a rugalmasság jegyében, a mindennapi gyakorlatban azonban a reform még nem hatja át a teljes rendszert. Számos esetben jelentkezik még a töredezettség, az ellentmondásosság és a túlszabályozottság, valamint a szükségtelen munkarészek kívánalma. Várható-e a beruházási szándékokhoz és a helyi sajátos adottságokhoz jobban illeszkedő, rugalmasabb szabályozási struktúra, a tervezés során flexibilisebb mozgástér?

Szükséges feltárni, hol, milyen szinten, és hogyan jelentkeznek még túlszabályozó elemek. Ugyancsak meg kell vizsgálni, hogy a rugalmasság növelése érdekében miként lehet a közösség és a vele együttműködő tervező számára nagyobb mozgástér, valamint a minőséget és a felettes szabályozási és tervezési szintekkel való összhangot biztosítani. Kidolgozásra vár még, hogy a helyi értékek védelmére vonatkozó keretrendszeren belül főépítész vezetéssel, a tervtanács javaslatára meny-

nyiben lehet majd eltérni adott esetben az érvényes szabályozástól. Egyelőre célokat fogalmaztunk meg: egymásra épülő tervhierarchia megteremtése mellett a folyamatos szinkronizációt kívánjuk megvalósítani. Az ebből fakadó rugalmasság ösztönzi a befektetéseket és a fejlesztéseket, ami nemzetgazdasági érdek. A szükséges társadalmi egyeztetéseket elengedhetetlennek tartjuk, a lakosság bevonását a közösségi tervezés hatékony módszertanával kívánjuk segíteni.

> Támogatni kívánják a településfejlesztési tervek előkészítését, megyékre lebontva azonban igen szűkösen tűnik az előirányzott keret.

A támogatás kétirányú. Közérdek, hogy a településtervezés alapjául szolgáló állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázishoz, az állami topográfiai térképi adatbázishoz és az állami távérzékelési adatbázishoz való hozzáférés díjmentes legyen. Itt óriási öszszegről van szó. Használható, átjárhatóságot biztosító adatállományra van szükség, amelyet egységesen lehet kezelni az egyes települések esetében hozzáadott tudással. Célunk a tervezés segítése, annak észszerű ütemezése, igazodva a forrásokhoz és a meglévő szakmbergárda teherbírásához.

> A Nemzeti Beruházás-előkészítési Alap mire fordítható, és ki férhet hozzá?

Eddig általános gyakorlat volt, hogy a települések csak nyertes pályázat esetén fizették ki a tervezési díjat, ez azonban erős hatással volt a pályázatok színvonalára. Ezt megelőzendő, a megfelelő előkészítés és a minőségi műszaki tartalom eléréséhez kívánjuk ezt a rendszert bevezetni, elsősorban a rászoruló települések számára, a 2014–2020-as európai uniós programozási időszak fejlesztési forrásainak hatékonyabb felhasználása, valamint a gazdaságos és fenntartható üzemeltetés érdekében.

> Üdvözlendő a mérnöki létesítmények településkép-védelmi véleményezési eljárás alá történő besorolása. Elképzelhető, hogy a holland gyakorlathoz hasonlóan kötelezővé tegyék e létesítmények esetén az építész bevonását a tervezés során?

Célunk a településkép, a környezet esztétika előtérbe helyezése. Mindehhez nem

túlszabályozó, hanem támogató keretet kívánunk adni – ez a szemlélet vonul végig a dokumentum valamennyi pontján. Kétségtelen, hogy a mérnök és az építész együttműködése a fenti esetben óriási haszonnal jár. Nem a szankcionáláson, hanem a kooperáció ösztönzésén van a hangsúly, amelyet a jó példák terjesztésén és megismertetésén át kívánunk elérni.

> Változtatni kívánunk az építési beruházásokkal kapcsolatos közbeszerzések rendszerén, előtérbe helyezve a tervek minőségi alapú kiválasztási rendszerét. Az egyes léptékekhez igazodva hogyan lehet ezt biztosítani?

A közbeszerzési rendszer jelenlegi formájában a tervezői szolgáltatás áralapú versenyen történő kiválasztása dominál, ahol nem a tervek és tervi minőség versenyeznek, hanem a minél alacsonyabban megállapított tervezői költségek. Nemzeti kulturális közcél, hogy az évszázados múltra visszatekinthető tervpályázati rendszer hagyományainak megfelelően a terv és a tervező kiválasztási eljárásában a minőség legyen az elsődleges. Fontos tudni, hogy ehhez az új, hamarosan hatályba lépő Közbeszerzési Törvény lehetőséget biztosít. A tervezési szolgáltatások terén a hatékonyság és költségtakarékosság érdekét egyaránt figyelembe vevő építészeti verseny alkalmazandó. Ehhez biztosítani kell a volumenekhez mérten a tervpályázatok sokféleségét, hatékonyságát, alapos szakmai előkészítését és kontrollját, nyilvánosságát, állami és önkormányzati pénzügyi kereteit. Egy bizonyos bekerülési költség alatt a közbeszerzés helyett a referenciaalapú, bizalmi alapú kiválasztást támogatjuk.

> Egy kisebb önkormányzat nem tud egy költséges tervpályázatot finanszírozni, sőt gyakran feleslegesnek is érzi azt.

A differenciálás elengedhetetlen. Gyorsított, egyszerűsített és költséghatékony módszerek kidolgozására van szükség, szem előtt tartva a kölcsönös érdekeket. Ebben a kérdésben is fontos szerep jut a főépítésznek.

> Hiánypótló a középületállomány-kataszter összeállítása. Kap-e ebben feladatot a válság által sújtott építészszakma?

I. Építési engedélyezési tervfokozat

1. Alapadatok meghatározása, előterv (tervezési program véglegesítése);
2. Vázlatterv;
3. Jóváhagyási terv (épitettői jóváhagyás!), és végül, ezek esszenciájaként
4. Építési engedélyezési terv.

Az 1–4. fázis során két alkalommal készül költségbecslés, majd annak a tervezés előrehaladtával megalapozott finomítása. Mindez azt jelenti, hogy az építési engedélyezési tervfázis végén sokkal megbízhatóbb, pontosabb költségadat áll a megbízó rendelkezésére, ami sokkal megalapozottabb pályázatbenyújtást tesz lehetővé.

II. Kiviteli tervezési fokozat

5. Kiviteli terv;
6. Részvétel a vállalkozásba adás előkészítésében;
7. Közreműködés a vállalkozásba adásban.

A 6. fázisban a tervező pontos, tételes, bearázott kiírást készít az általa megtervezett rendszerekről. Pontosan meghatározza az elvárt termékminőségeket. Mint látható, megszűnik a tenderterv, tenderezettni kiviteli tervből kell, amely részletezettsége okán elejét veszi a későbbi félreértéseknek, visszaéléseknek. Kidolgozandó, hogy a kiviteli terv hogyan aktualizálható a később kiválasztott kivitelező jogos lehetőségeihez.

A 7. fázisban közreműködik a kivitelezői szerződések műszaki értékelésénél.

III. Műszaki ellenőrzési fokozat

8. A létesítmény megvalósításának műszaki ellenőrzése;
9. A létesítmény megvalósításának követése az átadási és szavatossági időszakban.

A 8. fázis tartalmazza mindazon feladatokat, amelyek a 191/2005. Kormányrendelet műszaki ellenőrhöz kötött feladatait határozzák meg, és kibővül további feladatok műszaki ellenőr által történő ellátásával, melyek a kivitelezés minőségére, a határidő és a költség-tartására vonatkoznak. Fontos, hogy ezen feladatok ellátását jogosított műszaki ellenőrök végzik. El kell érni, hogy a használatbavétel feltétele legyen a tervezői jóváhagyás.

Az állami ingatlanvagyonnal történő szakszerű gazdálkodás érdekében lényeges a középületek állománykataszterének elkészítése és aktualizálása. Példaértékű lehet, az állam hogyan gazdálkodik az ingatlanvagyonával, a katasztert hogyan hasznosítja fejlesztési koncepciók kialakítására, pályázati lehetőségek kihasználásához. Ehhez kapcsolódóan fontosnak tartjuk az állami ingatlanvagyon komplex felújítási programjában való összekapcsolódást is. Ez egy összetett feladat, amelynek elvégzésében mindenképpen számíthatunk az építészsakmára.

> Lesz-e változás a műemlékek ügyének területén? Nemrég még a vonzerőt és turisztikai bevételt is generáló legnagyobb műemlék-felújítások közül néhány úgy kaphatott zöld utat, hogy a szakmai kontrollt megtestesítő központi tervtanácsban a korábbi gyakorlat ellentétben építészet és örökségvédelem

azonos súllyal vett rész. Ez a kormányzati átszervezések miatt idén változott, bizonytalan helyzet alakult ki.

A műemlék nem egy régészeti tárgy, hanem az építészeti környezet, élő szövet része. A műemlékügyet egy mederben kell tartanunk az építésüggyel. Úgy érzem, jelenleg ez nagyon jól működik. Folyamatos változásnak vagyunk tanúi ezen a területen: a központi tervtanács és a Forster központ működése mostanra kezd kikristályosodni.

> Felmerül az építészeti felsőoktatás és az építészeti szakmagyakorlás jogosultsági kereteinek korszerűsítése. Milyen irányban kellene ennek haladnia? Túl sok az építész, vagy túl sok a „műépítész”, azaz a tervezőnek kívánczó építész?

Az osztatlan építészmérnök-képzés mellett a társadalmi piaci és szakmai elvárásoknak

megfelelően kell kialakítani az építészképzéseken belül a választható specializációkat. Ki kell dolgozni annak feltételeit, hogy az egyes szakterületekre képzett építészmérnök szakemberek megfelelő tervezési jogosultsághoz juthassanak. Jelenleg nincs túlképzés építészből, azt azonban látni kell, hogy a valós piaci igényeket figyelembe véve nem csupán tervezőépítészre lenne szükség. A mérnöki komplex – épületszerkezzetani, statikai, esztétikai, városépítészeti – szemléletre a beruházás-előkészítés, az üzemeltetés, a referenci munka és az építésigazgatás terén is nagy szükség lenne.

> Paradigmaváltást jelent a vizuális nevelés fontosságának elismerése. A lakosság vizuális, esztétikai tudásszintjének emelése, ezáltal aminőségi épített környezet javítása érdekében milyen lépéseket kívánnak tenni?

A település épített és természeti környezetének minősége nagyban függ a társadalom környezetesztétikai igényszintjétől, melynek javítása érdekében fontos az általános vizuális kulturális műveltség növelése. Ezért elő kell segíteni egy átfogó képzési módszer működését, amely jelen van az óvodától egészen a felsőoktatásig. A jó és követendő példák bemutatásával és célprogramok indításával ösztönözni és segíteni kell mind az önkormányzatok, mind a lakosság szélesebb körű szerepvállalását.

> Nagy eredmény az eddig hiányzó Nemzeti Építészetpolitika megalkotása, bár sajnos még nem került nyilvánosságra a külsőre is magas minőséget sejtető összeállítás.

Az elmúlt években elkészült számos tagországi példához hasonlóan fontos, hogy a magyarországi építészet helyzetéről is készüljön egy átfogó kép, amely lehetőséget ad azon fókuszterületek bemutatására, melyek kiemelt jelentőségűek hazánk számára. A Nemzeti Építészetpolitika olyan „építészeti hitvallás”, amely Magyarország ezeréves építészeti hagyományait a jelen kreatív innovációival párhuzamosan mutatja be, jeles példákkal inspirálva a szakmát és az egész társadalmat, hozzájárulva az általános vizuális kultúra fejlődéséhez. A koncepciónak az iránymutatás mellett szemléltetnie kell, hogy a hazai építészeti értékek nemzetközileg is versenyképesek, a kortárs trendek összeegyeztethetőek a hagyományokkal, a minőségi építészet a fenntarthatósággal. Feladatunk elsősorban a beavatkozási pontok felvillantása volt, amelyeket reményeink szerint a továbbiakban mélységeiben is kibonthatunk. Ez azt jelenti, hogy az Irányelvek tartalmát szándékaink szerint állandóan fejleszteni, bővíteni fogjuk a feladatok egyre részletesebb kibontása mellett. A kiadvány átadása az építészet hónapjában várható.